

Ordføreren for forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): På den kommunistiske rigsdagsgruppes vegne har jeg herved den ære at fremsætte forslag til lov om et ekstraordinært tillæg til alders- og invaliderentemodtagere samt om ændringer i folkeforsikringsloven om halvårlig regulering af renten, forhøjelse af grundbeløbene m. v. samt gratis medicin til rentemodtagere.

Forslaget indeholder, som det vil ses, 6 paragraffer, i hvilke mit parti foreslår, at der ydes gamle og kronisk syge følgende beløb:

For det første foreslår vi i § 1 et ekstraordinært tillæg — det, man populært kalder et eengangstillæg — bestående af en måneds rente med tillæg til dækning af de store prisstigninger fra januar til juli. Desuden foreslår vi, at der gives en måneds ekstra lomme penge til rentemodtagere på alderdomshjem.

For det andet foreslår mit parti i § 2 en halvårlig regulering af alders- og invaliderenten i henhold til januar- og juli-pristallene, således at renten efter vort forslag straks reguleres med virkning fra 1. oktober i år.

For det tredje foreslår vi i § 3 at forhøje grundbeløbene til samtlige rentemodtagere med beløb, der er ens for hele landet, nemlig 30 kr. om måneden til ægtepar og 20 kr. til andre rentemodtagere.

I § 4 foreslår mit parti at forhøje lomme pengebeløbet til rentemodtagere på alderdomshjem med 3 kr. om måneden.

Endelig foreslår vi i § 5 at indføje en ny bestemmelse i folkeforsikringsloven, som sikrer alle rentemodtagere, at de får al den medicin, lægen ordinerer dem, gratis.

Når mit parti har foreslået at give rentemodtagerne en måneds ekstra rente som en eengangshjælp, er årsagen at søge i de store prisstigninger, der har fundet sted i månederne fra januar til juli i år, en stigning på 20 points. Uanset om man nu vil gennemføre rentens regulering fra 1. oktober i år, vil det stadig stå fast, at rentemodtagerne i perioden april—oktober ingen dækning har fået for de store prisstigninger. Når man ved, hvor uhyre knap tilmålt, ja, hvor karrig renten i forvejen er, når man ved, hvor megen nød der er hos gamle og invalider, er det klart, at rentemodtagerne kun er kommet igennem denne dyrtidsperiode ved

at stifte gæld eller ved at komme tilbage på forskellige områder. Det er derfor så lige til, at rentemodtagerne må være berettigede til en erstatning, og det plejer de da også tildels at få gennem de lovmæssige foranstaltninger, der er gennemført her i det høje ting i de seneste år.

Hvad angår den halvårlige regulering af renten, har mit parti stillet dette forslag adskillige gange før, og det er altså den høje rigsdag bekendt. Desværre har vi hidtil været ene om at gå ind for halvårlig regulering, idet kun vort parti har stemt for de forslag, vi har stillet på dette område i de seneste år. Med glæde kan jeg dog i dag konstatere, at den højtærede socialminister endelig har gjort mit partis forslag til sit, idet der fra ministerens hånd ligger forslag om en halvårlig regulering af renten. Sen erkendelse er bedre end ingen.

Forslaget om grundbeløbenes forhøjelse med 30 kr. for ægtepar og 20 kr. til enlige pr. måned er også den høje rigsdag bekendt. Mit parti stillede samme forslag i fjor. Forslaget er udtryk for mit partis utilfredshed med den karrigt tilmålte rente, der bydes vore gamle. Vi mener fortsat, at samfundet har både pligt og råd til at yde vore gamle og invalider tryghed i alderdommen og under sygdom, og det er ikke tilfældet, så længe grundbeløbene er fastsat så urimelig lavt.

Endnu en gang vil jeg tillade mig at minde den høje rigsdags medlemmer om rentemodtagernes lave indtægter. De andrager for enlige gamle 168 kr. om måneden i København, 149 kr. om måneden i købstæderne og 124 kr. om måneden i landkommunerne. Til gamle ægtepar er beløbene 254 kr. i København, 224 kr. i købstæderne og 188 kr. i landkommunerne. For disse beløb kan man i dagens Danmark kun føre en sulttilværelse. Ethvert rigsdagsmedlem behøver blot at se på tallene; de taler i sandhed for sig selv.

Det vil ses, at mit parti foreslår at forhøje grundbeløbene i de tre kommune-grupper med samme beløb. Det gør vi, fordi det er vor opfattelse, at der er altfor stort et svælg mellem satserne i de tre kommune-grupper, og at man bør hæve satserne for landkommuner og købstæder forholdsvis mest. Det foreslås desuden at forhøje lomme pengene for rentemodtagere